

CASE: SOFIE

Denne case bygger på kapitel 5 i bogen *Tinnitus, hyperakusis og misofoni – en grundbog om udredning, rådgivning og behandling*. Læs derfor først kapitel 5, og arbejd derefter med casen.

Casebeskrivelse

Anna er mor til Sofie på ni år. For et par måneder siden begyndte Sofie indimellem at sige, at “det ringer i øret”, oftest om aftenen, når hun ligger i sengen. Hun nævner det ikke hver dag, og nogle aftener siger hun slet ingenting. Når Anna spørger, om det gør ondt eller er ubehageligt, svarer Sofie som regel: “Nej, ikke rigtigt” og virker mest optaget af sine bøger og sin tablet.

Anna er dog blevet bekymret efter at have læst om tinnitus på nettet og har derfor fået Sofie undersøgt hos øre-næse-hals-lægen. Høreprøve og ørestatus er normale, og Sofie beskriver ingen smerter, kun en “susen” eller “ringen” i perioder. Lægen vurderer, at der ikke er tegn på alvorlig øresygdom, men siger til Anna, at de kan kontakte kommunikationscentret, hvis de ønsker hjælp til at håndtere Sofies symptomer og Annas bekymring.

Anna oplever også, at Sofie lidt oftere end før vil tidligt hjem fra børnefødselsdage og fra SFO'en, fordi: “Der er meget larm”. Hun er i tvivl, om Sofie faktisk er lydfølsom, bare er træt sidst på dagen eller er blevet mere selektiv i forhold til, hvilke aktiviteter hun har lyst til. Sofies lærer fortæller, at Sofie fungerer fagligt og socialt, som hun plejer, men at hun indimellem søger et roligere hjørne i klassen, når der er gruppesnak og småstøj.

Anna er usikker på, hvor generet Sofie egentlig er, og hvor meget der handler om hendes egen angst for, at: “Noget er galt med ørerne”. Hun efterspørger nu en samtale med en audiologopæd på kommunikationscentret.

Refleksionsspørgsmål

Forestil dig, at du er audiologopæden på kommunikationscentret. Reflekter over følgende spørgsmål:

1. Hvilken information vil du gerne have fra øre-næse-hals-lægens journal og fra Sofies mor, inden eller ved første samtale?
2. Hvordan vil du strukturere den første samtale, så du både får Sofies egen stemme tydeligt frem og samtidig møder Annas bekymring på en rolig måde?
3. Hvilke opklarende spørgsmål vil du stille Sofie for at forstå, om lydene faktisk generer hende (fx i forhold til søvn, koncentration i skolen, leg med andre, humør), uden at du kommer til at ”lægge ord i munden” på hende?
4. Hvilke tegn ville få dig til at vurdere, at der er behov for mere systematisk udredning (fx yderligere audiologisk udredning, spørgeskemaer, inddragelse af skole/SFO), og hvilke tegn peger mere i retning af, at fokus primært skal være på forældrerådgivning og normalisering?
5. Hvordan kan du bruge tinnitusmodellen målrettet børn til at berolige både Sofie og Anna, og hvilke konkrete råd vil du give familien om, hvad de med fordel kan gøre og undgå i hverdagen?
6. Ville du allerede ved første kontakt overveje at inddrage skole eller SFO, eller vil du først se, hvordan Sofie og Anna reagerer på information og simple strategier? Hvorfor/hvorfor ikke?